

Naturalisatie van *Arkell, Edwin Johan Inglis*
en 18 anderen

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Edwin Johan Inglis Arkell en 18 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

De Britse verzoeker Edwin Johan Inglis Arkell, genoemd in artikel 1, onder 1, is in 1911 te Zwolle geboren. Met uitzondering van 1919 tot 1921 toen hij met zijn ouders in het voormalige Nederlands-Indië verbleef, heeft hij steeds in ons land gewoond. Hij is in onze samenleving opgenomen. Verzoekers echtgenote is van Nederlandse origine. Als leraar heeft adressant genoegzame inkomsten.

Andreas Gladki, de verzoeker genoemd in artikel 1, onder 2, is van onbekende nationaliteit. Hij is in 1927 te Aken (Duitsland) geboren en woont sedert 1932 in ons land. Verzoeker is gehuwd met een Nederlandse vrouw en heeft zich aangepast aan de Nederlandse zeden en gewoonten. Als chauffeur verdient hij het brood voor zich en zijn gezin.

De Egyptische verzoeker Alexandre Clément Koll, genoemd in artikel 1, onder 3, is in 1899 te Caïro (Egypte) geboren en vestigde zich in 1953 hier te lande. Hij kan als ingeburgerd worden beschouwd. Verzoeker geniet pensioen en is tevens als correspondent-verkoper werkzaam. Als zodanig heeft hij genoegzame inkomsten voor zich en zijn echtgenote.

De Duitse verzoekster Margaretha Maria Clara Lahn, genoemd in artikel 1, onder 4, is hier te lande geboren en getogen en voelt zich Nederlandse. Als onderwijzeres voorziet zij in haar onderhoud.

Raphaël Pais, de verzoeker genoemd in artikel 1, onder 5, is in 1895 te Delfzijl uit Nederlandse ouders geboren. In september 1940 zag hij kans Nederland te verlaten en Amerika te bereiken. In 1947 verkreeg hij de Amerikaanse nationaliteit. Verzoeker keerde in mei 1958 naar zijn geboorteland terug en wenst hier thans te blijven. Als koopman heeft hij ruime inkomsten voor zich en zijn echtgenote.

Lisette Gusik, de verzoekster genoemd in artikel 2, is in 1910 te Caïro (Egypte) geboren en is van onbekende nationaliteit. Zij trad op 1 oktober 1945 in dienst van het Nederlandse consulaat te Alexandrië, waar zij sindsdien onafgebroken werkzaam is, thans als kanselier. Gelet op de omstandigheid dat verzoekster reeds vele jaren de belangen van de Nederlandse staat tot volle tevredenheid behartigt, acht de ondergetekende termen aanwezig om haar met afwijking van de wettelijke bepaling inzake het verblijf in het Koninkrijk, voor naturalisatie in aanmerking te doen brengen.

De in artikel 3 voorgedragen bezitten allen, met uitzondering van de onder 1, 3, 9 en 10 genoemden, de Indonesische nationaliteit. De Indonesische verzoekers worden voor kosteloze naturalisatie voorgedragen, omdat zij ten gevolge van de gewijzigde staatkundige verhoudingen de Nederlandse nationaliteit buiten hun wil hebben verloren. Van hen kan worden gezegd, dat zij geassimileerd en dat zij zich het Nederlanderschap waardig hebben getoond.

De verzoekers uit artikel 3, onder 1, 3, 9 en 10, worden met het oog op de door hen aan den lande en de geallieerde oorlog-

voering bewezen diensten voor kosteloze naturalisatie voorgedragen.

De Belgische verzoeker Jan Mathijs Dierkx, genoemd in artikel 3, onder 1, is in 1894 te Weert geboren en heeft daar steeds gewoond. Tot voor kort heeft hij in de administratie als Nederlander te boek gestaan. Van 1914 tot 1917 deed verzoeker dienst in het Nederlandse leger. Als rietmeubel- en mandenmaker heeft hij bescheiden inkomsten.

In artikel 3, onder 2, wordt voorgedragen Maria Suzanna Dodemont, weduwe van Teddy King, eerder weduwe van Richard Anthoni Jonathans. Deze verzoekster is in 1924 te Depok (Indonesië) geboren en verkreeg door afstamming het Nederlanderschap, welke hoedanigheid zij door huwelijk verloor. Aangezien zij na haar eerste huwelijk met een Nederlands onderdaan-niet-Nederlander uit onwetendheid verzuimde een verklaring af te leggen als bedoeld in artikel 8 van de wet op het Nederlanderschap en het ingezetenschap kon zij na het overlijden van haar tweede echtgenoot, die eveneens Nederlands onderdaan-niet-Nederlander was en op 27 december 1949 aan Indonesië werd toegescheiden, geen gebruik maken van de bij genoemd artikel geboden gelegenheid tot herkrijging van de Nederlandse nationaliteit. Sedert november 1957 verblijft verzoekster met haar zes minderjarige kinderen in ons land. Zij geniet ondersteuning.

Jerzy Horbowiec, de verzoeker, genoemd in artikel 3, onder 3, is in 1920 te Nosow (Polen) geboren en is van Poolse herkomst. Na aanvankelijk als krijgsgevangene naar Rusland te zijn gevoerd, deed hij van 1941 tot 1947 dienst bij het Poolse leger onder geallieerd commando. Na zijn demobilisatie werd hij in ons land toegelaten. Van 1951 tot 1953 deed hij als vrijwilliger dienst bij het Nederlands Detachment Verenigde Naties in Korea. Mede door zijn huwelijk met een Nederlandse vrouw is verzoeker in onze samenleving opgenomen. Als schrijver A in dienst van de Koninklijke Landmacht voorziet hij in het onderhoud van zich en de zijnen.

In artikel 3, onder 4 en 5, worden voorgedragen de beide broers Marinus- en Petrus Benjamin Klerks, respectievelijk in 1926 en in 1935 te Djakarta (Indonesië) geboren. Marinus kwam na een zevenjarig verblijf in Nederlands Nieuw-Guinea, in 1957 naar Nederland; Petrus Benjamin vestigde zich in juli 1955 hier te lande. Tot voor kort meenden beiden de Nederlandse nationaliteit te bezitten. Zij voorzien onderscheidenlijk als hulp-ijzerwerker en als fabrieksarbeider in hun onderhoud. Het komt de ondergetekende billijk voor Petrus Benjamin Klerks met afwijking van het wettelijk vereiste inzake het verblijf, voor naturalisatie in aanmerking te doen komen.

De verzoekster Sie Oe Kie Lie, genoemd in artikel 3, onder 6, is in 1934 te Medan (Indonesië) geboren. Terstond na haar geboorte werd zij opgenomen in een Nederlands pleeggezin, van welk gezin zij ook thans nog deel uitmaakt. In 1947 vestigden de pleegouders zich met adressante in ons land. Verzoekster voltooide hier haar middelbare schoolopleiding en studeert thans sociologie.

De verzoeker Eric Alwin Muller, genoemd in artikel 3, onder 7, is in 1936 te Bandoeng (Indonesië) uit Nederlandse ouders geboren. Hij verloor zijn oorspronkelijke nationaliteit

¹⁾ Zijn met de overige bij deze memorie van toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

ten gevolge van de door zijn vader uitgebrachte optie voor het Indonesische staatsburgerschap. Na het overlijden van zijn vader in oktober 1951 her kreeg verzoekers moeder door het afleggen van een verklaring ex artikel 8 van de wet op het Nederlanderschap en het ingezetenschap de Nederlandse nationaliteit. In 1954 kwamen moeder en zoon naar ons land. Adressant volgt een opleiding aan een middelbaar technische school.

Nico Munster, de verzoeker genoemd in artikel 3, onder 8, is in 1929 te Magelang (Indonesië) geboren en woont sedert 1951 in ons land. Hij is gehuwd met een Nederlandse vrouw; zijn beide kinderen zijn hier te lande geboren. Als machinebankwerker verdient verzoeker het brood voor zich en zijn gezin.

In artikel 3, onder 9, wordt voorgedragen de verzoeker van Poolse herkomst Aleksander Stefan Rudawski, in 1916 te Pultusk in Polen geboren. Van 1936 tot 1939 vervulde verzoeker zijn dienstplicht in het Poolse leger. Na de overweldiging van zijn geboorteland wist hij via Frankrijk, Engeland te bereiken. Hij nam dienst bij het geallieerde leger. In 1944 maakte hij deel uit van de troepen, die West-Europa hebben bevrijd. Verzoeker werd in 1947 in ons land toegelaten. Mede door zijn huwelijk met een Nederlandse vrouw heeft hij zich kunnen aanpassen aan de Nederlandse leefwijze. Als vliegtuigmonteur voorziet hij in het onderhoud van zich en de zijnen.

Stanislaw Smolenski, de verzoeker genoemd in artikel 3, onder 10, is eveneens van Poolse herkomst. Deze werd in 1920 te Netta (Polen) geboren. Verzoeker nam in 1939 deel aan de verdediging van zijn vaderland. Na een tweejarig verblijf in Russische krijgsgevangenschap werd hij in 1941 in de gelegenheid gesteld zich te voegen bij het Poolse leger onder geallieerd commando. Het onderdeel waartoe hij behoorde, werd ingezet in de strijd in Italië. In 1947 kwam verzoeker naar ons land. Hij is gehuwd met een Nederlandse vrouw en kan als ingeburgerd worden beschouwd. Als bankwerker voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn echtgenote.

De verzoeker Johannes Stephanus Titahalawa, genoemd in artikel 3, onder 11, is in 1920 te Soerabaja (Indonesië) geboren en woont sedert 1953 in ons land. Van 1938 tot 1955

was verzoeker in Nederlandse militaire dienst. Hij is gehuwd met een Nederlandse vrouw. Als magazijnbediende verdient hij het brood voor zich en de zijnen.

De verzoeker Jimmy Ferdinand Verweij, genoemd in artikel 3, onder 12, is Nederlander van geboorte. Na de echtscheiding van zijn ouders in 1946 werd adressant aan zijn moeder toegewezen. Ten gevolge van de optie van zijn vader voor de Indonesische nationaliteit in 1951 verkreeg verzoeker als minderjarige eveneens het Indonesische staatsburgerschap. Zijn moeder behield haar Nederlanderschap. Na reeds van 1948 tot 1950 hier te lande te hebben verbleven, kwam hij in 1956 opnieuw naar ons land. Als kantoorbediende voorziet hij in zijn onderhoud.

Charles Erik Wedding, de verzoeker genoemd in artikel 3, onder 13, is in 1934 te Soerakarta (Indonesië) geboren en bezat oorspronkelijk de Nederlandse nationaliteit. In januari 1954 vestigde hij zich in ons land. Ten gevolge van de door zijn vader uitgebrachte optie verkreeg adressant in 1951 het Indonesische staatsburgerschap. Wegens onbekendheid met genoemde optie stond verzoeker tot voor kort in de administratie als Nederlander te boek, in verband waarmee hij van 1954 tot 1956 zijn dienstplicht in het Nederlandse leger vervulde. Als lasser verdient hij het brood voor zich en zijn gezin.

Met uitzondering van de Britse verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 1, en de Egyptische verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 3, geldt ten aanzien van allen, dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit hebben, hetzij omdat zij door de voorgestelde naturalisatie hun nationaliteit zullen verliezen, niet een dubbele nationaliteit zullen hebben.

De Britse verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 1, moet om de Britse nationaliteit te verliezen, na de totstandkoming van de naturalisatie als Nederlander, een verklaring afleggen, dat hij afstand doet van de Britse nationaliteit. Hij heeft zich daartoe bereid verklaard.

De voorgedragene van Duitse herkomst is in het bezit van een verblijfsvergunning.

De Minister van Justitie,
A. C. W. BEERMAN.